Dosarul nr. 1-3419/2025
1-25179791-12-1-29122025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

27 iulie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Tatiana Postolachi
Grefierul Crina Ciobanu, Ruslana Bobuțac
Interpretului Inga Stolear
Cu participarea:
Acuzatorul de stat – Iulia Ghimp, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată
Apărătorului inculpatului Molovata Marius *****- avocat Botnarenco Dorin
*(mandat seria MA nr. *****din 18 septembrie 2025)*
Apărătorului părții vătămate Mazur Andrei - avocat Olga Iovu
*(mandat seria MA nr. *****din 06 martie 2026)*
În prezența :
Inculpatului Molovata Marius *****
Reprezentantul legal al inculpatului Molovata Marius *****– cet. Suvac Vera
Pedagog Bordean Ludmila
Părții vătămate Mazur Andrei

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Molovata Marius *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, studii medii, neangajat în câmpul muncii oficial, celibatar, nesupus militar, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova și a României, anterior necondamnat,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 287 alin. (1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 29 decembrie 2025 până la 27 iulie 2026.
Procedura de citare legal executată.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Fapta prejudiciabilă constatată.
Molovata Marius ***,** la data de 12 iulie 2025, aproximativ la ora 02:00 mim, aflându-se în loc public - în imediată apropiere a localului „Piana Vyshnia”, din municipiul

Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 103, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea consecințelor, urmărind scopul încălcării ordinii publice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără anumite motive, s-au apropiat cu încă doi prieteni de ai săi de Mazur Andrei și de prietena acestuia Vașești Galina, numind-o pe ultima cu cuvinte necenzurate, iar la intervenția lui Mazur Andrei de a aplana situația de conflict creată, Molovata Marius *****, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în partea dreaptă a feței victimei Mazur Andrei, în urma căreia acesta a căzut pierzându-și cunoștința.

În consecință, ca urmare a acțiunilor sale criminale, conform raportului de expertiză nr. 202502D1794 din 03 octombrie 2025, victimei Mazur Andrei i-a fost *cauzată vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății,* manifestată prin traumă cranio-cerebrală acut închisă, comoție cerebrală; fractura peretelui anterior al sinusului maxilar pe dreapta cu deplasare; excoriații în regiunea infra-orbitală pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune; plagă confuză occipital pe dreapta, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Molovata Marius *****, se învinuiește că a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Codul penal, după următorii indicii: *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea, violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”.*

Privind procedura

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Molovata Marius *****a înaintat o cerere olografă şi semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaşte vina în săvârşirea infracțiunii incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaşte vina.

La fel, apărătorul Botnarenco Dorin, care acționează în interesele inculpatului Molovata Marius *****în temeiul mandatului seria MA nr. *****din 18 septembrie 2025, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Iulia Ghimp, cât și partea vătămată Mazur Andrei și apărătorul acestuia, în ședință de judecată au considerat posibilă admiterea cererii şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că, potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiaşi articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că

recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Molovata Marius *****din cererea întocmită este autentică, susţinută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaşte faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Molovata Marius *****cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în

acest sens, a susţinut-o în prezenţa apărătorului Botnarenco Dorin, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată

Inculpatul Molovata Marius *****, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, în seara zilei de 12 iulie 2025, se afla împreună cu mai mulți prieteni în localul „Pianaia Vișnea". La un moment dat, de grupul acestuia s-a apropiat prietena părții vătămate, care a început să le adreseze injurii și să vorbească pe un ton agresiv. Unul dintre prietenii inculpatului i-a solicitat acesteia să plece și să nu provoace scandal. Ulterior, de grupul acestora s-a apropiat și partea vătămată, care, potrivit comportamentului acestuia, părea să fie în stare de ebrietate. Aceasta ar fi început să ridice tonul la el (inculpat) și să manifeste un comportament agresiv verbal.

Menționează că, a încercat să discute cu partea vătămată, fiind însoțit de încă doi prieteni, însă aceasta ar fi continuat să îi agreseze verbal. La un moment dat, între el și partea vătămată a izbucnit un conflict, iar în timpul acestuia partea vătămată ar fi încercat să îl lovească, motiv pentru care el i-ar fi aplicat o lovitură cu palma.

În continuare, prietena părții vătămate a intervenit pentru al calma. În apropiere se afla și Mazur Andrei, care inițial ar fi stat deoparte. Ulterior, acesta s-ar fi apropiat pentru a-și lua prietena, însă ar fi ridicat mâna în direcția lui (inculpatului), manifestând intenția de a-l lovi. În acel moment, el i-ar fi aplicat o lovitură.

Fiind audiat suplimentar **inculpatul Molovata Marius *******, a declarat că recunoaște că loviturile au fost aplicate cu ajutorul pumnului. Acesta a declarat că prietenul părții vătămate s-a apropiat de el, după care s-a apropiat și el de partea vătămată. Recunoaște integral faptele descrise în rechizitoriu.

Menționează că, s-a aflat în localul „Vişinaia Vişnea" împreună cu un grup de prieteni, unde s-a apropiat de Ludmila și de prietenul acesteia. Nu a folosit cuvinte necenzurate la adresa acesteia, însă i-a aplicat o lovitură cu pumnul părții vătămate, în urma căreia aceasta și-a pierdut cunoștința.

Este de acord să achite sumele care vor fi stabilite și că recunoaște integral învinuirea care i se aduce, susținând declarațiile oferite anterior.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Molovata Marius *****a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Molovata Marius *****își recunoaşte vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează:

- **Declarațiile părții vătămate Mazur Andrei**, care a declarat că, la 11 iulie 2025, ora 22:00 min. a ieșit cu prietena sa pe nume Galina, în regiunea Piata Marii Adunări, unde se plimbau în doi. În timp ce se plimbau au ajuns în regiunea localului „Pianay Vyshnia". Acolo în acea seară cânta muzică la volum tare, era foarte multă lume, ei au dansat puțin, au servit aproximativ 2 pahare de vin. După care aproximativ ora 01:30 min., s-au așezat pe scaun lângă intrarea in localul „Piana Vyshnia", care se află din partea bd. Stefan cel Mare. Acolo în timp ce stăteau așezați în doi, pe lângă ei au trecut 3 persoane de gen masculin lor necunoscute, care s-au uitat lung la prietena sa, apoi aceștia s-au apropiat de ei și fără nici un motiv, au numit-o cu mai multe cuvinte necenzurate, vorbind în limba română, la care prietena sa le-a răspuns înapoi,

ceva necenzurat după cum sau adresat ei. Atunci, el s-a ridicat pentru a întreba care sunt pretențiile lor și de ce s-a adresat în așa mod către prietena sa.

Menționează că el nu s-a adresat către aceștia, fără ai îi insulta sau cu careva cuvinte necenzurate. La un moment dat una dintre persoanele prezente, și anume acesta care s-a adresat către prietena sa, fără nici un motiv, pe neașteptate i-a aplicat o lovitură puternică cu pumnul în regiunea dreaptă a feței. In urma loviturii el a căzut pe spate, lovindu-se cu capul de pavaj si pierzând cunoștința, nu își aduce aminte ce sa întâmplat mai departe, când s-a trezit era de acum la spital, fiindu-i acordata asistență medicala, cum a ajuns acolo nu își amintește. In momentul când și-a revenit era a doua zi dimineața, întrebând de personal dacă a fost însoțit de cineva, i s-a comunicat că împreună cu el au venit, prietena sa Galina si încă o persoană de gen masculin lui necunoscută pe nume Nichita. La fel când s-a trezit de către el s-a apropiat medicul curant, care i-a explicat starea sa de sănătate. Totodată, l-a întrebat pe acesta despre lucrurile sale personale care erau la el în buzunarele de la pantaloni înainte de lovitură, și anume: telefonul mobil de model „Iphone 14 Pro" cu nr. IMEI *****„ de culoare negru, în sumă de 850 euro, în care era instalată cartela SIM cu nr.. *****, și 200 lei. La întrebarea sa doctorul i-a spus că în momentul când a fost adus, la el nu au fost găsite lucrurile enumerate. Apoi el a vorbit cu Galina, care i-a spus că după ce a căzut, și-a pierdut cunoștința, persoana care l-a agresat a fugit de la fața locului, ea s-a apropiat de el, lângă el a găsit doar cheile de la casă care erau în buzunar, telefonul și banii nu erau alături. În timp cât el s-a aflat internat în spital a fost supus intervențiilor chirurgicale la cap, fiind internat timp de o săptămână. După care a fost la tratament la domiciliul, apoi la 31 iulie 2025, a plecat în Belgia, unde a fost internat la o clinică privat și unde a fost examinat și primit tratament. Astfel, prin acțiunile sale ilegale persona necunoscută lui, i-a cauzat leziuni fizice, prejudicii morale și materiale care urmează a fi stabilite.(f.d. 35)

- Declarațiile martorului Vasesciuc Galina, care a declarat că, la 11 iulie 2025, aproximativ ora 23:00 min., a ieșit împreună cu prietenul său pe nume Andrei Mazur, în regiunea localului „Piana Vyshnea". Acolo s-au aflat timp de câteva ore, unde au consumat ceva băuturi alcoolice, au dansat. După ceva timp, aproximativ la 12 iulie 2025, ora două, a ieșit din mulțime s-au deplasat în fața localului în adiacentul bd. Ștefan cel Mare, unde s-au așezat pe o bancă. Peste puțin timp, pe lângă ei au trecut 3 persoane de gen masculin, lor necunoscute, care fără nici un motiv s-au adresat către ea cu cuvinte necenzurate, ea răspunzându-i înapoi într-un mod mai sever. La care persoanele menționate s-au apropiat de ei începând un contrariu. Atunci, Andrei s-a apropiat încercând să îi i-a apărarea acesta îi întreba de ce ei vorbesc în așa mod cu ea.

Menționez că Andrei, nu s-a adresat cu cuvinte necenzurate. La un moment dat în timp ce Andrei comunica cu persoanele date, una dintre persoane, pe neașteptat, pe furiș, i-a aplicat lui Andrei o lovitură cu pumnul în regiunea dreaptă a feței, de la care Andrei în același moment a căzut jos, lovindu-se cu capul de pavaj și pierzând cunoștința. Atunci, ei au strigat la cei care erau în jur, ca să solicite ambulanța și poliția, iar cineva din trecători a sunat la 112. Persoana care l-a lovit pe Andrei nu a plecat de la fața locului, iar la venirea poliției acesta a fost identificat de către ei, atunci comunicându-se că acesta este minor și urmează să se clarifice în ziua următoare împreună cu părinții. Între timp Andrei a fost preluat de către ambulanță, împreună cu el a plecat și ea pentru a-l însoți. În momentul când era preluat de ambulantă până la spital, Andrei a întrebat unde îi este telefonul mobil, deoarece acesta nu îl găsește, la care ea i-a spus despre faptul că nu a văzut ca telefonul său să fi căzut jos, în momentul când acesta a căzut la pământ, la fel în acea seară ea a văzut la el telefonul mobil, însă nu cunoaște în care

moment a dispărut. După ce Andrei a fost preluat în spital, peste ceva timp a plecat și ea de acolo așa cum, i s-a comunicat că Andrei va fi internat.(f.d.39)

- Declaratiile martorului Danu Nichita, care a declarat că, la 12 iulie 2025, se afla în preajma localului „Piana Vyshnea" , mun. Chișinău, se deplasa pe trotuar. Apoi s-a oprit la trecerea din apropiere, aștepta să se conecteze culoare verde a semaforului. Atunci, în timp ce aștepta, în apropiere a văzut un conflict în care erau implicate câteva persoane. Din ceea ce a văzut, trei persoane de gen masculin, se certau cu o persoană de gen feminin, cu ea era și o persoană de gen masculin, dar care nu zicea nimic. La un moment dat, una dintre cele trei persoane care se certau, pe furiș îi aplică o lovitură laterală cu pumnul în regiunea feței, persoanei de gen masculin, care era cu domnișoara. În urma acestei lovituri, băiatul a căzut la pământ lovindu-se cu capul de pavaj, sub el și în jurul său, făcându-se o baltă de sânge. Atunci s-a apropiat repede de el, pentru a vedea care este starea victimei, acesta era inconștient. La care el a apelat repede 112, solicitând ambulanța la fața locului, apoi a comunicat cu domnișoara care îl însoțea pe băiat, după care a plecat în treburile sale. După câte își amintește, persoana care a aplicat lovitura, era de statura înalta, constituție corpolentă, părul de culoare negru, fața rotundă.(f.d.42)

<u>Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședință de judecată:</u>

- **Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 septembrie 2025**, potrivit căruia partea vătămată Mazur Andrei, la recunoscut pe Molovata Marius *****, reprezentat pe fotografia cu nr. 2, ca fiind persoana care la 12 iulie 2025, în timp ce se afla în regiunea localului „Piana Vyshnia", împreună cu alți prieteni, s-a apropiat de prietena sa Galina, numind-o cu cuvinte necenzurate. Tot el este persoana care i-a aplicat o lovitură cu pumnul in regiunea feței. Este sigur de faptul că aceste este el, îl cunoaște după forma feței, ochilor, culoare părului și coafură. (f.d.38)

- **Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03 octombrie 2025**, potrivit căruia martorul Danu Nichita, la recunoscut pe Molovata Marius *****, reprezentat pe fotografia cu nr. 5, ca fiind persoana care la 12 iulie 2025, în timp ce se afla în regiunea localului „Piana Vyshnia", i-a aplicat o lovitura cu pumnul uneia dintre persoane prezente acolo. Îl recunoaște după forma feței, coafura, culoarea parului. (f.d. 44)

- **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 15 octombrie 2025**, potrivit căruia a fost examinat un disc optic de tip CD care conține o secvență video, ridicată de la partea vătămată Mazur Andrei. Astfel, în urma examinării secvenței video cu denumirea „ 0-02-05-a1c23562fbd192cc706e88eaa66034aa87a99cb0bb3ea886cda
5b78e239fe461_cc52eebd51Ofced3", se deschide o înregistrare video cu durata de 02:46 min. Vizualizând înregistrarea stabilim că aceasta este efectuată pe timp de noapte, de pe telefonul mobil. Potrivit împrejurărilor observate în video, stabilim că acțiunea are loc în stradă, în apropierea unui local, în jur aflându-se mai multe persoane.

Din înregistrare se observa că persoana la care se află telefonul mobil se află în cercul la câteva persoane care comunică între ei. La un moment dat, se aude o lovitură, iar când camera se întoarce, observăm o persoană de gen masculin îmbrăcat în pantaloni sport de culoare gri, pulover de culoare alb, care cade la pământ pe spate. În înregistrare se înțelege faptul că acesta este inconștient, iar în jur se aud mai multe voci feminine și bărbătești care încearcă să îl trezească. Totodată se observă cum persoanele încearcă să îi stabilească o poziție, pe pavaj lângă capul acestuia se vede o baltă de sânge. La întrebarea uneia dintre persoane, o voce feminină spune că, „el a fost lovit de către o persoana obeză". (f.d. 54)

- **Raportul de constatare medico-legale nr.202502D1427 din 08 august 2025**, potrivit căruia s-a stabilit că, la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet. Mazur Andrei, a.n. *****, s-a constatat: traumă cranio-cerebrala acut închisă, comoție cerebrală; tractura peretelui anterior al sinusului maxilar pe dreapta cu deplasare; excoriatii in regiunea infra-orbitală pe dreapta; plagă contuză occipital pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil in perioada de timp indicata in solicitare, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

- **Raportul de expertiză judiciară medico-legale nr.202502D1794 din 03 octombrie 2025**, potrivit căruia s-a stabilit că, la examinarea medico-legala a documentelor medicale prezentate pe numele cet. Mazur Andrei, a.n. *****, s-a constatat: traumă cranio-cerebrală acut închisă, comoție cerebrală; fractura peretelui anterior al sinusului maxilar pe dreapta cu deplasare; excoriații in regiunea infra-orbitală pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune; plagă contuz occipital pe dreapta, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicata în ordonanță, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată si în baza acestui criteriu se califica ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Acțiunea traumatică a fost aplicată cu o putere suficientă pentru întreruperea integrității țesuturilor moi si osos afectat. În conformitate cu localizarea leziunilor corporale constatate, putem admite că s-a acționat traumatic de circa două ori. Leziunile corporale constatate nu reflectă anumite particularități specifice constructive ale obiectului traumatic. În conformitate cu localizarea leziunilor corporale constatate, producerea lor in rezultatul căderii corpului din poziție verticală, se exclude. Leziunile corporale constatate sunt accesibil pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoapărare. (f.d. 49-51)

MIJLOACE MATERIALE DE PROBA: Un suport de memorie de tip CD, care conține înregistrarea video din 12 iulie 2025, ridicată de la partea vătămată Mazur Andrei. Prin ordonanța din 15 octombrie 2025 a fost recunoscut in calitate mijloc material de probă. (f.d. 56)

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică.

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale - nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie

legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Molovata Marius *****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina *efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă* ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de

administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.*

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, acțiunile lui Molovata Marius *****au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal*,* care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică,*
însoțite de aplicarea, violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La caz, instanța consideră necesar de menționat că fapta imputată inculpatului a fost comisă la ***12 iulie 2025***.

Subsecvent în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu probele administrate la faza urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat că, sunt întrunite condițiile de a examina prezenta cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter complex atunci când această infracțiune se exprimă în acțiuni care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

Obiectul juridic principal al infracțiunii constatate îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărate împotriva infracțiunii de huliganism.

Obiectul juridic secundar al infracțiunii constatate îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material îl reprezintă corpul persoanei sau bunurile mobile sau imobile. La caz, acțiunile intenționate însoțite de aplicarea violenței de către inculpatul Molovata Marius *****față de partea vătămată Mazur Andrei s-a realizat asupra corpului acestuia fiind demonstrat prin conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202502D1794 din 03 octombrie 2025, in urma căruia s-a stabilit că, „...la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet. Mazur Andrei, a.n. *****, s-a constatat: *dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*".

Latura obiectivă a acestei infracțiuni constă în fapta prejudiciabilă care cunoaște patru modalități normative **cu caracter alternativ**:

1) acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor;

2) acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor;

3) acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistentă violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;

4) acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Conform **Notei** de la **pct. 3 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova *„Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”*, nr. 4 din 19.06.2006**, (Modificată de: Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.6 din 15.05.2017) *„în sensul art. 287 Cod penal, prin „**violență**” se înțelege violența soldată cu **vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată**, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă”.*

Conform prevederilor de la **același punct a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție indicate supra**, *„prin **Ordine publică** înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.*

***Încălcare grosolană a ordinii publice** ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvîrșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice*

prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc. Concluzionează că, prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică" se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

***Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violența psihică**, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății*

*Prin huliganism însoțit de o **obrăznicie deosebită** se înțeleg acțiunile de încălcare a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului, întreruperea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor etc.".*

Potrivit **pct. 2 al Regulamentului Ministerului Sănătății de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, nr. 199 din 27.06.2003**, *„prin **vătămare corporală** se înțelege prejudiciul cauzat sănătății prin dereglarea integrității anatomice a organelor și țesuturilor sau a funcțiilor acestora, provocate de acțiunea diferitor agenți externi: mecanici, fizici, chimici, biologici, psihici",* iar potrivit **pct. 24 al aceluiași Regulament**, *„gradul de gravitate al vătămărilor corporale după criteriul dereglării sănătății se determină conform timpului necesar pentru restabilirea sănătății în funcție de volumul și caracterul lezional, care se apreciază în zile".*

Din conținutul **pct. 3 din Regulamentul indicat**, reiese că *„expertiza medico- legală a gravității leziunii corporale se efectuează numai în baza ordonanței în scris emisă de către ofițerul de urmărire penală, a procurorului sau hotărârii instanței judecătorești",* iar din conținutul **pct. 4 același Regulament**, reiese că *„examinările medico-legale ale gravității vătămării corporale a persoanelor se efectuează la solicitarea în scris a organelor de drept (procuratura, poliția, instanța de judecată), precum și la cererea persoanei interesate".*

După cum reiese din prevederile **pct. 6 a Regulamentului menționat**, *„în cazul efectuării expertizei medico-legale a gravității vătămării corporale se întocmește **„Raport de expertiză medico-legală"**, iar în caz de examinare medico-legală la solicitarea organelor de drept sau la cererea persoanei vătămate - **„Raport de examinare medico-legală** ".*

Pct. 71 a Regulamentului nominalizat stipulează că, *„criteriile de calificare a **vătămărilor corporale ușoare** sunt:*

a) dereglarea sănătății de scurtă durată;

b) incapacitatea stabilă și neesențială de muncă".

În conformitate cu prevederile **pct. 72 a Regulamentului nominalizat**, *„ **dereglarea sănătății de scurtă durată** este determinată nemijlocit de leziunea corporală și durează mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile (trei săptămâni)",* iar în conformitate cu **pct. 73 același Regulament,** *„prin **incapacitatea permanentă și neînsemnată de muncă** se înțelege o incapacitate generală de muncă în volum de până la 10% inclusiv".*

Pct. 74 a Regulamentului precitat prevede că, *„din **vătămări neînsemnate** fac parte leziunile ce nu generează o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile sau o incapacitate*

permanentă de muncă”.

În alt context, **infracțiunea de huliganism <u>se apropie</u>** de **anumite contravenții** - huliganismul nu prea grav **(art. 354 Cod contravențional)** și tulburarea liniștii **(art. 357 Cod contravențional)**, - întrucât, atunci când are un **caracter complex**, include ca ***acțiune principală*** încălcarea ordinii publice.

Însă, **<u>există și o deosebire substanțială</u>** între **contravențiile indicate** și **infracțiunea de huliganism**: **<u>ele nu presupun existența</u>** unei ***acțiuni adiacente*** *(așa cum o presupune acțiunea de huliganism, când are un caracter complex),* **<u>exprimată, alternativ, în</u>**:

1) aplicarea violenței asupra persoanelor;

2) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor;

3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă acțiunile huliganice.

Astfel, realizarea laturi obiective de către Molovata Marius *****în comiterea faptei infracționale din 12 iulie 2025 în privința lui Mazur Andrei, s-a manifestat prin acțiunile intenționate a lui Molovata Marius *****care a încălcat ordinea publică, însoțită de aplicarea violentei și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită îndreptate împotriva părții vătămate Mazur Andrei.

Instanţa constată că, prin probele administrate se demonstrează că anume el a comis acele acțiuni intenționate, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Mazur Andrei care a comunicat că, *Molovata Marius *****, i-a aplicat o lovitură puternică cu pumnul în regiunea dreapta a feței. În urma loviturii el a căzut pe spate, lovindu-se cu capul de pavaj și pierzând cunoștința".*

Aceste afirmații se află în concordanță cu declarațiile martorilor Vasesciuc Galina și Danu Nichita, care au declarat că, ”*Molovata Marius *****, i-a aplicat lui Andrei o lovitură cu pumnul in regiunea dreaptă a feței, de la care Andrei în același moment a căzut jos, lovindu-se cu capul de pavaj și pierzând cunoștința*".

În aceeași ordine de idei, este de menționat faptul că probele cercetate în tandem cu declarațiile părții vătămate și a martorilor atestă consecutivitatea acțiunilor și comportamentul inculpatului la momentul comiterii infracțiunii și după comiterea acesteia.

În același timp, inclusiv procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 septembrie 2025 și 03 octombrie 2025, potrivit căruia partea vătămată Mazur Andrei și martorul Danu Nichita, la recunoscut pe Molovata Marius, ca fiind persoana care la 12 iulie 2025, în timp ce se afla în regiunea localului „Piana Vyshnea", i-a aplicat o lovitură cu pumnul lui Mazur Andrei.

În concordanţă cu cele expuse de partea vătămată și martori, instanţa reţine că, acțiunea intenționată a inculpatului, manifestată prin aplicarea violenței asupra părții vătămate, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, se probează prin conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202502D1794 din 03 octombrie 2025, în urma căruia s-a stabilit că, ”*la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet. Mazur Andrei, a.n. ***** s-a constatat: dereglarea sănătății de scurtă durată si in baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*".

În acest sens, instanța de judecată reiterează că, acțiunile incriminate lui Molovata Marius *****, au fost comise într-un loc public, și anume în municipiul Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 103, în imediata apropiere a localului „Piana Vyshnia"

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin <u>intenție directă</u>. **Motivele** acestei infracțiuni sunt <u>motive huliganice</u>.

Trebuie deosebite trei varietăți ale acestor motive:

1) motive huliganice, ca motiv „emoțional”, când lipsa unui scop rațional este însoțită de o izbucnire emoțională aparent nemotivată:

a) lipsită de careva pretext;

b) are la bază un pretext neînsemnat;

2) motive huliganice, ca motiv „rațional”:

a) făptuitorul dorește să-și atingă scopul într-un procedeu care este nepotrivit pentru aceasta din cauza unor caracteristici ale sale;

b) făptuitorul are posibilitate reală să-și satisfacă necesitățile pe o cale conformă cu legea, dar alege un procedeu antisocial pentru a-și atinge scopul.

3) motive huliganice propriu-zise, care se manifestă prin teribilism, frondă, autoafirmare.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 12 august 2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 287 alin.(1) Cod penal, ,,Curtea observă că infracțiunea de huliganism de la articolul 287 din Codul penal nu are un subiect calificat. Cu alte cuvinte, norma incriminatoare nu reclamă o calitate specială pentru a putea fi catalogat subiect al infracțiunii.

În aceste cazuri, gradul de previzibilitate al legii trebuie apreciat în lumina standardului ,,experienței juridice obișnuite”.

Analizând textul articolului 287 alin. (1) din Codul penal, Curtea a constatat că legislatorul a descris patru modalități normative de comitere a infracțiunii de huliganism: (1) acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor; (2) acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; (3) acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice; (4) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

Textul ,,acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică” din articolul 287 alin. (1) din Codul penal se referă la primele trei modalități normative de comitere a infracțiunii de huliganism menționate la paragraful precedent.

Curtea constată că Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19 iunie 2006, pct. 3, conține următoarea explicație: ,,[încălcare grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc. [...]prin ,,acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor”.

Curtea a observat că, pe lângă definiția circulară oferită termenului de ,,încălcare grosolană a ordinii publice”, semnificația atribuită acestui concept de către instanța supremă este, de fapt, similară cu dispoziția articolului 354 din Codul contravențional, referitor la huliganismul nu prea grav. Acest articol stabilește că huliganismul nu prea grav constă în

acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

Curtea a reținut că diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă în prezența sau în lipsa acțiunilor adiacente. Acțiunile adiacente sunt aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor și opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care combat actele huliganice.

Diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă, de fapt, în prezența sau în lipsa acțiunilor adiacente, i.e.: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor și opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care combat actele huliganice.

În aceste condiții, Curtea a constatat că în textul „acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică" prezintă probleme din perspectiva calității legii doar termenul „grosolan".

Reglementând acest termen, legislatorul s-a referit la intensitatea încălcării ordinii publice.

Totuși, nu sunt clare modul și criteriile de evaluare a acestei intensități, pentru că prezența vreuneia dintre acțiunile adiacente menționate mai sus care implică aplicarea violenței sau amenințarea cu violență exclude aplicabilitatea articolului 354 din Codul contravențional, fapta constituind infracțiunea de huliganism.

Așadar, din rațiunile clarității și previzibilității legii penale, Curtea a reținut că termenul „grosolan" din articolul 287 alin. (1) din Codul penal complică în mod inutil formularea legii. Acesta generează o stare de incertitudine juridică și creează impedimente la interpretarea articolului de către instanțele judecătorești.

Prin urmare, Curtea a constatat că termenul „grosolan" din articolul 287 alin. (1) din Codul penal nu îndeplinește standardul calității legii penale, fiind contrar articolelor 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 din Constituție.

În continuare, ÎNALTA CURTE explică că, acțiunile care se deosebesc prin „cinism sau obrăznicie deosebită" se referă la cea de-a patra modalitate normativă de comitere a infracțiunii de huliganism (a se vedea § 73 supra).

Curtea admite că, prin natura ei, fapta de huliganism se poate manifesta printr-o multitudine de acțiuni și poate fi comisă în diverse circumstanțe. Prin urmare, legislatorul se află în imposibilitatea de a enumera în mod exhaustiv toate formele de manifestare a „cinismului" sau a „obrăzniciei deosebite" care încalcă într-un mod demonstrativ ordinea publică, adică coexistența și conviețuirea pașnică și liniștită în societate. Astfel, sarcina interpretării și aplicării acestor prevederi generale la circumstanțele factuale ale fiecărei cauze le revine autorităților care aplică legea penală.

Sub acest aspect, Curtea reiterează jurisprudența Curții Europene, potrivit căreia una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive.

Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (Dragotoniu și Militaru-Pidhorni v. România, 24 mai 2007, §§ 36, 37; Kafkaris v. Cipru, 12

februarie 2008, § 141; Del Rio Prada v. Spania, 21 octombrie 2013, §§ 92, 93).

Totuși, utilizarea unor concepte și a unor criterii prea vagi în interpretarea unei prevederi legislative conduce la incompatibilitatea acesteia cu exigențele clarității și previzibilității, în privința efectelor sale (Liivik v. Estonia, 25 iunie 2009, §§ 96-104).

Curtea a observat că Plenul Curții Supreme de Justiție a încercat să explice, în scopul unificării practicii judiciare, semnificația prevederilor în discuție. În Hotărârea explicativă nr. 4 din 19 iunie 2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, Curtea Supremă de Justiție a menționat că prin huliganism însoțit de un cinism deosebit se are în vedere încălcarea insistentă și demonstrativă a regulilor morale, manifestată prin disprețuire și batjocură față de bolnavi, de persoanele în etate, aflate în stare de neputință, prin purtare nerușinată în prezența altor persoane, trezind indignarea acestora, etc.

Sub acest aspect, Curtea constată că noțiunea generală de „cinism deosebit" a fost explicată cu utilizarea altor expresii echivoce, e.g. „încălcare insistentă și demonstrativă a regulilor morale", „purtare nerușinată în prezența altor persoane".

Astfel spus, explicațiile oferite de Curtea Supremă de Justiție nu au adus o claritate normei în discuție și nu au instituit vreun reper obiectiv care să asigure previzibilitatea aplicării acestei norme de către organele de urmărire penală și instanțele de judecată.

Curtea reține că, având în vedere multitudinea semnificațiilor normei contestate, destinatarul normei penale nu poate cunoaște care este acțiunea/inacțiunea prohibită, astfel încât să-și adapteze conduita în modul corespunzător.

În practică, stabilirea conținutului noțiunii de „cinism" este efectuată, într-o măsura determinantă, în baza convingerilor personale sau a percepțiilor subiective ale persoanelor care aplică legea penală. Chiar dacă se face apel la consultanța de specialitate, destinatarul normei ar putea fi privat de posibilitatea conformării cu prevederile legale, aflându-se într-o stare de insecuritate juridică.

Rezumând cele enunțate, Curtea a conchis că noțiunea de „cinism" din articolul 287 alin. (1) din Codul penal este formulată de o manieră imprecisă și neclară, fapt care le conferă autorităților care o aplică o marjă discreționară excesivă.

***Prin urmare, Curtea a reținut că această prevedere legală (textul „cinism sau") nu îndeplinește standardul calității legii penale, fiind contrară articolelor 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 din Constituție**.*

Astfel, a fost admis parțial excepțiile de neconstituționalitate ridicate de dna avocat Larisa Maxim, în dosarul nr. 1-4/2020, pendinte la Judecătoria Bălți, sediul central; de dl avocat Tudor Osoianu, în dosarul nr. 1-174/2021, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani; de dna avocat Angela Procopciuc, în dosarul nr. 1a- 441/2017, pendinte la Curtea de Apel Bălți, și de dl Adrian Munteanu, parte în dosarul nr. 1-62/17, pendinte la Judecătoria Cimișlia, sediul central. A fost declarat neconstituțional cuvântul „grosolan" și textul „cinism sau" din articolul 287 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002.

Sub aspectul laturi subiective, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, inculpatul a acționat cu intenție directa unică, din motive huliganice, în sensul comiterii infracțiunii conform incriminării prevăzute la art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Or, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, se caracterizează prin intenție directa, persoana conștientizând că încalcă ordinea publică, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față societate, înțelegând și dorind acest fapt. Intenția inculpatului a fost una directă, el conștientizând faptul că încalcă ordinea publică, ceea ce

incontestabil s-a dovedit prin probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată.

În continuare, cu referire la prezența motivelor huliganice, se constată cu certitudine o atitudine a inculpatului exprimata prin reacție neadecvată față de partea vătămată, necuviință și lipsă de respect față de societate, ori inculpatul a participat și inițiat situația de ceartă, ce se confirma prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, iar în acest mod prin prisma năzuinței de a intra în conflict cu partea vătămată și prin întreg comportamentul lui antisocial, care denotă semne specifice noțiunii de „motive huliganice" , se conchide că, inculpatului i-a adus satisfacție faptele comise de el, acesta etalându-și astfel „superioritatea" față de alte persoane, dorința de confruntare cu cei din jur și o sfidare totală a normelor etice și legale.

Subiectul infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracţiunii a împlinit vârsta de 16 ani, iar conform informaţiei, instanţa a stabilit cu certitudine că inculpatul Molovata Marius *****este născut pe ***** (f.d.71), nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog şi astfel întrunește semnele subiectului infracţiunii incriminate.

De altfel, instanţa constată că corespunzător argumentelor expuse *supra*, însăşi inculpatul Molovata Marius *****a recunoscut vina şi acţiunile incriminate în acest caz, inclusiv la faza urmăririi penale, acceptând şi confirmând că i-a aplicat o lovitură cu pumnul în partea dreaptă a feței victimei Mazur Andrei, în urma căreia acesta a căzut pierzându-și cunoștința.

Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptelor infracţionale de către inculpat la caz, acesta a recunoscut vinovăţia în comiterea acestei fapte şi a oferit declraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţa acestor speţe, informaţia obţinută şi furnizată de Molovata Marius *****este aceiaşi cu cea stabilită de instanţă, nu afectează esenţial probatoriul în ambele cauze penale, ci *a contrario* demonstrează suplimentar cert faptele incriminate acestuia, care au fost demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de Molovata Marius *****, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptei infracţiunii, certitudinea comiterii acesteia nemijlocit de către persoana acuzată, precum şi săvârşirea de către acesta cu vinovăţie şi scop de cupiditate.

Or, acesta atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată fapta comisă de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii, persoanele implicate şi timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaşte evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea

faptelor infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimul le-a recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În drept, instanța indică că fapta inculpatului, privind *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea, violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită*, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Aşadar, instanța de judecată consideră că Molovata Marius *****poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Molovata Marius *****, a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Molovata Marius *****la răspundere penală, conform componențelor de infracțiuni incriminate.

Individualizarea pedepsei penale.

De către *acuzatorul de stat Iulia Ghimp*, în dezbaterile judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Molovata Marius *****de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal. Solicită aplicarea prevederilor art. 80^1, art. 364^1 și art. 79 din Codul penal, stabilirea unei pedepse sub forma amenzii în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, apreciind că aceasta este suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei, pentru corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Încasarea cheltuielilor judiciare pentru întocmirea raportului de constatare medico-legal nr.202502D1427 din 08.08.2025 - 320 lei și pentru raportul de expertiză judiciară nr. 202502D1794 din 03.10.2025 - 320 lei.

*Apărătorului inculpatului Molovata Marius *****- *avocat Botnarenco Dorin* în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat instanței fie eliberarea de răspundere penală, sau fie eliberarea de pedeapsă. În cazul în care instanța va considera necesară aplicarea unei amenzi, solicită stabilirea cuantumului minim și acordarea posibilității de achitare în rate pe un termen de un an.

Apărătorului părții vătămate Mazur Andrei - avocat Olga Iovu în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat instanței obligarea în mod solidar cu părinții la achitarea sumei de 10.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, 25.000 lei cu titlu de prejudiciu material și 100.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, reieșind din faptul că, nu există dubii asupra vinovăției inculpatului și solicită admiterea acțiunii civile. Totodată, a solicitat aplicarea unei pedepse pecuniare, apreciind că aceasta va avea un efect educativ

Partea vătămată Mazur Andrei, a susținut poziția apărătorului său.

Inculpatul minor Molovata Marius *****în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate, recunoaște vina, solicitând aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să

înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La capitolul individualizării pedepsei penale ce urmează a fi aplicată inculpatului Molovata Marius *****, pentru fapta săvârșită, instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 61 și 75 din Codul penal, cu referire la gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța evidențiază că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea

NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482- a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri),* potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de 287 alin. (1) din Codul penal, prevede pedeapsa *cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.*

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța atestă că potrivit art. 16 din Codul penal, infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor *mai puţin grave*.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform art. 53,54 din Codul penal, nu au fost stabilite. Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța va stabili inculpatului pedeapsa.

Circumstanțe agravante în baza art. 77 din Codul penal, de către acuzatorul de stat au fost invocate: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Ca circumstanța atenuantă conform art. 76 alin. (1) lit. din Codul penal instanța va reține – a) săvârșirea pentru prima dată a unei infracţiuni ușoare sau mai puţin grave; b) săvârșirea infracțiunii de către un minor.

Recunoașterea vinovăției, instanța de judecată nu a reținut-o din motiv că pentru recunoașterea vinei, inculpatul beneficiază de reducerea pedepsei prin efectul prevederilor art. 80^1 din Codul penal. Ori, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod Penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. **Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.**

Cu referire la personalitatea inculpatului Molovata Marius *****, instanța de judecată notează că acesta, oficial nu este angajat în câmpul muncii, anterior nu a fost judecat, precum și a recunoscut vinovăția și regretă de cele comise. Instanța de judecată reține și faptul că la momentul comiterii infracțiunii încriminate inculpatul era minor, și aceste împrejurări le atribuie la circumstanțe atenuante și excepționale, conform prevederilor art. 79 Cod penal, și consideră necesar de a a-i stabili pedeapsa lui Molovata Marius *****în baza art.287 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal și prevederilor art.80^1 Cod penal și art.364^1 din Cod de procedură penală.

Potrivit referatul presentintial de evaluare psihosociala a personalităţi minorului Molovata Marius *****, în urma căruia s-a stabilit că, pe baza analizei informațiilor colectate în cadrul

întrevederii cu minorul Molovata Marius, a dialogului cu reprezentantul legal, precum și a datelor furnizate de instituțiile abilitate, se poate concluziona că perspectivele de reintegrare în societate ale minorului Molovata Marius pot fi apreciate ca fiind de nivel mediu, însă favorabile, în condițiile asigurării unui sprijin familial și instituțional adecvat. Minorul beneficiază de un cadru familial relativ stabil, fiind sub supravegherea directă a fratelui mai mare, care își asumă cu seriozitate responsabilitățile de reprezentant legal. Deși mama este plecată peste hotare, aceasta menține o relație afectivă constantă cu minorul și contribuie, în măsura posibilităților, la susținerea materială a acestuia. Lipsa unui istoric de intervenții din partea serviciilor sociale, precum și neînregistrarea minorului în evidentele copiilor cu comportament deviant, confirmă existența unui mediu familial care nu prezintă caracteristici de risc social accentuat. Chiar dacă minorul nu recunoaște fapta pentru care este învinuit, atitudinea sa generală este una cooperantă, calmă și lipsită de ostilitate. Nu prezintă semne de agresivitate sau rezistență față de autoritate, iar comportamentul său ulterior incidentului este stabil. În urma analizei informațiilor acumulate, se poate concluziona că nivelul de risc al minorului Molovata Marius, în ceea ce privește implicarea acestuia în activități ilicite, este estimat ca fiind mediu. Având în vedere aceste aspecte, consideră că minorul poate fi resocializat eficient prin aplicarea unei măsuri alternative la detenție, complementată de participarea activă la diverse programe probațiunile adaptate nevoilor sale. (f.d. 78-83).

În continuare, instanța evidențiază că la solicitarea inculpatului minor Molovata Marius *****, prezenta cauza penală a fost examinată prin prisma prevederilor articolului 364^1 din Codul de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală, cu aplicarea pedepsei în temeiul art. 80^1 din Codul penal.

Instanța notează că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a aceluiași cod, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ia în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, care va opera la stabilirea pedepsei și anume: *amenda în mărime de la 412,5 până la 787,5 unități contravenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 și 180 ore, sau cu închisoare de până la 2 ani și 3 luni.*

Astfel, în sensul art. 79 CP, se înțelege că în cauză trebuie să existe împrejurări care s-a derulat fapta infracțională sau datele privind personalitatea infractorului, așa circumstanțe împrejurări particularități ,situații sau stări de lucruri care constituie excepție și se consideră ieșite din comun iar minoratul făptuitorului fiind prevăzut expres de către legiuitor, ca fiind circumstanță excepțională. În speța dată inculpatul avea împlinită vârsta de 16 ani.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal

și din cele nominalizate *supra,* instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar și prevenirea comiterii de noi infracțiuni este aplicarea unei pedepse sub formă de *amendă,* care este una echitabilă în raport cu inculpat și cu infracțiunea săvârșită, iar în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită. Mai mult, instanța de judecată ajungând la această concluzie reieșind din sensul prevederilor art.4 Cod penal și anume din principiul umanismului legii penale, or, legea penală nu urmărește scopul cauzării suferințe persoanei sau aducerii la faliment.

Deci, instanța reține că la stabilirea pedepsei sub formă de *amendă,* a luat în considerare prevederile art. 79, art.80[1] alin. (1) din Codul penal și art. 364[1] din Codul de procedură penală, de faptul că inculpatul și-a recunoscut în totalitate vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, de persoana inculpatului și poziția acestuia vis-avis de pedeapsă, de poziția părții apărării, precum și de concluziile acuzatorului de stat.

Respectiv , instanța va aplica în privința lui Molovata Marius *****pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod Penal, ținând cont de prevederile art. 79, art.80[1] alin. (1) din Codul penal și art. 364[1] din Codul de procedură penală, instanța de judecată va aplica o pedeapsă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă de **450 unităţi contravenţionale**.

În condițiile art. 64 alin. (2) Cod penal al RM, amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. Unitatea convenţională de amendă este egală cu 50 de lei.

Respectiv, cuantumul amenzii va constitui a câte 22 500 (douăzeci și două mii cinci sute) de lei.

Concomitent, potrivit prevederilor art. 64 alin. (3) din Codul penal, mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvârşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luând în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.

La caz, instanța de judecată consideră oportun a dispune achitarea în rate a amenzii stabilite, în temeiul prevederilor art. 64 alin. (3) din Codul penal al RM, într-un termen de 1 ani.

Se avertizează Molovata Marius *****că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a Codului penal. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Molovata Marius *****se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorii inculpatei şi ultima nemijlocit, nu s-au expus pe marginea aplicării, menţinerii sau înlocuirii măsurilor preventive în privinţa inculpatei.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul Molovata Marius *****nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate *în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

Instanţa consideră că până când sentinţa va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului Molovata Marius *****măsura preventivă - *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Instanţa concretizează că inculpatul Molovata Marius *****nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, în privinţa sa a fost aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate şi aplicarea/menţinerea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei va avea ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată sau asigurarea unei posibilităţi reale de a restitui cheltuielile judiciare sau să repare prejudiciului cauzat, precum şi să fie asigurată executarea pedepsei în termeni proximi.

Cu referire la cheltuielile judiciare.

În conformitate cu art. 397 alin. (5) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Referitor la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat - procurorul Iulia Ghimp, a solicitat încasarea din contul inculpatului Molovata Marius *****, cheltuieli vizând Raportul de constatare medico-legal nr.202502D1427 din 08.08.2025 - 320 lei și pentru raportul de expertiză judiciară nr. 202502D1794 din 03.10.2025 - 320 lei.

Conform art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

În plus, potrivit art. 227 din Codul procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care

urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Iar, conform art. 229 alin. (1) și (2) din Codul procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Luând în calcul faptul că în cadrul desfășurării urmăririi penale, pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli pentru Raportul de constatare medico-legal nr.202502D1427 din 08.08.2025 - 320 lei și pentru raportul de expertiză judiciară nr. 202502D1794 din 03.10.2025 - 320 lei, instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului **Molovata Marius *****(**născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****), în beneficiul Statului, suma de 640 (șase sute patruzeci) de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu privire la latura civilă.

În instanța de judecată, avocatul părții vătămate, Mazur Andrei, a înaintat o cerere de chemare în judecată concretizată prin care a solicitat, încasarea de la inculpat a prejudiciului material, moral și cheltuieli pentru asistență juridică menționând că a fost agresat fizic, provocându-i vătămări corporale ușoare.

Precum rezultă din acțiunea civilă, înaintată de Mazur Andrei prin care a solicitat, încasarea din contul inculpatului Molovata Marius *****a prejudiciului, deoarece în rezultatul infracțiunii comise de inculpat, lui Mazur Andrei i-a fost cauzat un prejudiciul material în mărime de **10 000 lei** cheltuieli ce ține de efectuarea raportului de expertiză psihologică extrajudiciar, **25 000 lei** cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și **100 000 lei** cu titlu de prejudiciu moral.

Cu referire la cheltuielile ce ține de efectuarea raportului de expertiză psihologică extrajudiciar a anexat la acțiunea civilă bon de plată seria DAA nr. 51110554 din 09.03.2026 și Raportul de expertiză extrajudiciar nr. 19 din 17.03.202026 efectuat în baza solicitării nr. 21 din 09.03.2026.

Referitor la prejudiciul moral, avocatul părții vătămate a menționat în acest sens că, în urma acțiunilor ilicite ale inculpatului, părții vătămate Mazur Andrei, i-au fost cauzate **nu doar dureri fizice considerabile, confirmate prin actele medico-legale anexate la dosar, ci și suferințe de ordin psihic,** determinate de caracterul brusc, violent și neprovocat al agresiunii.

Astfel, potrivit concluziilor Raportului de Expertiză Extrajudiciară nr. 19 din 17 martie 2026, (...) partea vătămată/cet. Mazur Andrei reprezintă o personalitate de tip ambivert, cu adaptabilitate contextuală, temperament coleric caracterizat prin reactivitatea emoțională crescută și intensitate a trăirilor, nivel ridicat de nevrotism, sensibilitate crescută la stres, tendință de interiorizare și ruminație, mecanisme de coping predominant evitante, capacitatea medie de înțelegere a emoțiilor, dar cu dificultăți în reglarea acestora în situații tensionate, precum și vulnerabilitate emoțională accentuată în condiții de suprasolicitare.

Cet. Mazur Andrei **prezintă suferințe psihologice semnificative, de tip posttraumatic, manifestate prin anxietate persistentă, hipervigilență, retrăiri ale evenimentului, tulburări de somn, dificultății de concentrare, dispoziție afectivă negativă și sentimente de vinovăție, însoțite de manifestării somatice (cefalee, amețeli, oboseală, slăbiciune), dezvoltare ca urmare directă a incidentului psiho-traumatizant din 12.07.2025.**

Rezultând suferințele psihologice și prejudiciul moral suportat au afectat în mod semnificativ calitatea vieții și bunăstarea mentală a cet. Mazur Andrei, determinând scăderea sentimentului de siguranță, determinarea încrederii în sine, afectarea funcționării cognitive și academice, limitarea activităților cotidiene și sportive, precum și dificultăți de adaptare emoțională și comportamentală.

Prejudiciul moral suferit de **cet. Mazur Andrei, este apreciat ca fiind de grad înalt,** caracterizat prin emoții de intensitate ridicată, persistente în timp, care au determinat afectarea adaptării psihofizuologice și psihosocială, cu impact semnificativ asupra funcționării generale și a calității vieții.

Instanța de judecată reține că în cadrul ședinței de judecată, *acuzatorul de stat - procurorul Iulia Ghimp* a solicitat examinarea acțiunii civile odată cu fondul cauzei. Apărătorul inculpatului Molovata Marius *****a solicitat admiterea acțiunii civile doar în măsura în care aceasta este întemeiată și justificată prin probe.

În continuare, instanța reține că potrivit art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Din textul art. 225 alin. (2) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit art. 2028 alin. (1) din Codul civil, în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății - de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărare a unui vehicul special, de reciclare profesională etc.

Instanța apreciază că pretenția părții vătămate Mazur Andrei privind încasarea prejudiciului material în sumă de 10 000 lei, reprezentând cheltuielile suportate pentru efectuarea raportului de expertiză psihologică extrajudiciară, este întemeiată și urmează a fi admisă.

În acest sens, instanța reține că, la materialele cauzei, au fost anexate bonul de plată seria DAA nr. 51110554 din 09.03.2026, care confirmă achitarea sumei de 10 000 lei, precum și Raportul de expertiză psihologică extrajudiciară nr. 19 din 17.03.2026, întocmit în baza solicitării nr. 21 din 09.03.2026, din care rezultă că expertiza a fost efectuată în vederea evaluării consecințelor psihologice produse victimei Mazur Andrei ca urmare a infracțiunii comise de inculpat.

Instanța constată că, aceste cheltuieli au fost reale, efective și necesare pentru documentarea întinderii prejudiciului moral și a consecințelor psihologice generate de fapta ilicită a inculpatului, fiind suportate în legătură directă cu infracțiunea dedusă judecății. Totodată, existența și cuantumul cheltuielilor sunt confirmate prin înscrisurile anexate la acțiunea civilă, iar partea apărării nu a prezentat probe care să infirme realitatea acestora sau caracterul lor necesar.

În conformitate cu prevederile art. 1998 din Codul civil al Republicii Moldova**, persoana** care a săvârșit o faptă ilicită este obligată să repare integral prejudiciul cauzat. Repararea integrală a prejudiciului include atât pierderea efectiv suferită de persoana vătămată, cât și cheltuielile necesare și rezonabile pe care aceasta le-a suportat în legătură cu constatarea și probarea prejudiciului.

În speță, efectuarea expertizei psihologice extrajudiciare a constituit un demers justificat și util pentru stabilirea consecințelor psihologice ale infracțiunii, raportul fiind prezentat instanței ca mijloc de probă în susținerea acțiunii civile.

Prin urmare, având în vedere existența faptei ilicite, legătura de cauzalitate dintre infracțiunea comisă și necesitatea efectuării expertizei psihologice, precum și dovada certă a suportării acestor cheltuieli, instanța consideră întemeiată pretenția reclamantului civil privind încasarea din contul inculpatului Molovata Marius *****a prejudiciului material în cuantum de 10 000 (zece mii) lei.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Iar, conform art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Din sensul prevederilor legale citate, rezultă că prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează și lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeași natură. De asemenea, din norma de drept enunțată rezultă, că se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de judecată precizează că odată ce prejudiciul este suferit din cauza unei fapte recunoscute de lege ca una care îndreptățește la repararea prejudiciului, ține de libertatea reclamantului să scoată în evidentă toate capetele de prejudiciu, adică toate formele în care el a suferit din punct de vedere fizic și psihic.

Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că este incontestabil faptul că în urma loviturii, părții vătămate Mazur Andrei, i-au fost cauzate leziuni corporale.

Potrivit raportului de expertiză nr. 202502D1794 din 03 octombrie 2025, victimei Mazur Andrei i-a fost *cauzată vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății,* manifestată prin traumă cranio-cerebrală acut închisă, comoție cerebrală; fractura peretelui anterior al sinusului maxilar pe dreapta cu deplasare; excoriații în regiunea infra-orbitală pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune; plagă confuză occipital pe dreapta, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță.

Cât ține de prejudiciul moral suportat de către Mazur Andrei, instanța de judecată o consideră *întemeiată parțial,* manifestată prin existența unor vădite repercusiuni psihologice în rezultatul infracțiunii comise. Însă, nu în dimensiunile invocate de autorul cererii, motiv pentru care instanța va *admite parțial* cererea și va dispune încasarea din contul inculpatului în beneficiul Mazur Andrei a sumei de 20 000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea civilă, în partea ce depășește suma încasată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

În consecința celor relatate și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate părții vătămate Mazur Andrei, instanța apreciază că suma compensată cu titlu de prejudiciu moral ar aduce o satisfacție

echitabilă persoanei vătămate și este una corelativă cu practica judiciară pe cazuri analogice.

Cu referire la asistența juridică solicitată prin acțiunea civilă, instanța de judecată enunță următoarele.

În acest context, instanța a constatat că prin acțiunea civilă, partea vătămată Mazur Andrei a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, sub forma asistenței juridice acordate de către avocatul Iovu Olga.

Astfel, la acțiunea civilă partea vătămată a anexat, întru confirmarea suportării cheltuielilor legate de asistența juridică, a 2 bonuri de plată cu seria și seria DAA nr. 72744617 din 06.03.2026 în sumă de 9 000 de lei și seria DAA nr. 72744617 din 31.03.2026 în sumă de 16 000 de lei. În total solicitând încasarea sumei de 25 000 lei.

Astfel, conform art. 229 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, este expus în mod clar că cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar instanța de judecată poate obliga anume condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Așadar, cu referire la suma de 25 000 lei solicitată de către partea vătămată a fi încasată pentru cheltuielile de asistență juridică, instanța reține că practica Curții europene a drepturilor omului referitoare la cheltuielile de asistență juridică relevă că, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții europene a drepturilor omului, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaților *(copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată);* b) lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul și munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; h) natura și durata relației dintre avocat și client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

Conform punctelor 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia nr. 2 a Consiliului Uniunii avocaților din Republica Moldova din 30 martie 2012, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Mai mult, din prevederile Recomandării citate, se compensează de către instanțele de judecată cheltuielile de asistență juridică necesare și rezonabile care urmează a fi calculate și apreciate reieșind din volumul lucrului efectuat și importanța documentelor întocmite.

În context, instanța examinând cerința părții vătămate privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum total de 25 000 lei, instanța reține că, în susținerea acesteia, au fost

anexate două bonuri de plată, și anume: bonul de plată cu seria DAA nr. 72744617 din 06.03.2026 în sumă de 9 000 lei și bonul de plată cu seria DAA nr. 72744617 din 31.03.2026 în sumă de 16 000 lei.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat numai în măsura în care acestea sunt justificate și pot fi puse în sarcina acestuia potrivit legii.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile pentru asistența juridică pot fi compensate doar dacă sunt dovedite, necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. În acest sens, partea care solicită compensarea acestora urmează să prezinte nu doar dovada achitării onorariului avocatului, ci și elemente care să permită instanței verificarea caracterului necesar și rezonabil al cheltuielilor, inclusiv lista detaliată a serviciilor juridice prestate, volumul de muncă efectuat și timpul alocat acestora.

Instanța constată că, deși partea vătămată a prezentat bonurile de plată care confirmă achitarea onorariului, la materialele cauzei nu au fost anexate dovezi privind volumul concret al serviciilor juridice prestate, timpul efectiv alocat de avocat, complexitatea activităților desfășurate ori alte înscrisuri care să permită verificarea caracterului rezonabil al cuantumului solicitat. Simpla prezentare a bonurilor fiscale nu este suficientă pentru a justifica integral obligarea condamnatului la suportarea sumei pretinse.

La aprecierea cuantumului cheltuielilor ce urmează a fi compensate, instanța a avut în vedere criteriile consacrate de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin Decizia nr. 2 a Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 30 martie 2012, respectiv complexitatea cauzei, volumul activității desfășurate de avocat, natura actelor întocmite, timpul necesar pentru acordarea asistenței juridice și caracterul rezonabil al onorariului.

Ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei, de gradul de complexitate al acesteia, de activitatea procesuală reflectată în dosar, precum și de lipsa unor dovezi care să justifice integral suma de 25 000 lei, instanța apreciază că acordarea întregului cuantum solicitat ar fi excesivă și disproporționată.

Prin urmare, instanța consideră echitabilă, necesară și rezonabilă compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 10 000 (zece mii) lei, sumă care corespunde criteriilor de necesitate și proporționalitate stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și de recomandările Uniunii Avocaților, urmând ca diferența de 15 000 lei să fie respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la mijloacele materiale de probă, corpurile delicte.

Conform art. 157 alin. (1), (2) din Codul de procedură penal, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.

Potrivit art. 162 alin. (5) din Codul de procedură penal, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Cu referire la corpurile delicte și alte mijloace materiale de probă, instanța precizează că prin ordonanța din 15 octombrie 2025 au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anexate la materialele cauzei penale: Un suport de memorie de tip CD, care conține înregistrarea video din 12 iulie 2025, ridicată de la partea vătămată Mazur Andrei. Prin ordonanța din 15 octombrie 2025 a fost recunoscut in calitate mijloc material de probă. (f.d. 55)

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, iar lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, doar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează : - Un suport de memorie de tip CD, care conține înregistrarea video din 12 iulie 2025, ridicată de la partea vătămată Mazur Andrei. Prin ordonanța din 15 octombrie 2025 a fost recunoscut in calitate mijloc material de probă. (f.d. 55), păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal și nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate. Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a declarațiilor inculpatei în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 64,79, 80^1 din Codul penal, 364^1, 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Molovata Marius *******pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu amendă în cuantum de **450 (patru sute cincizeci) de unităţi convenţ*****ale,** care reprezintă echivalentul sumei de 22 500 (douăzeci și două mii cinci sute) de lei.

Se dispune achitarea în rate de către **Molovata Marius *******a amenzii stabilite, în temeiul prevederilor art. 64 alin. (3) din Codul penal al RM, într-un termen de 1 ani.

Se avertizează **Molovata Marius *******că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a Codului penal. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Termenul de executare pedepsei în privința lui **Molovata Marius *******se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui **Molovata Marius *******măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a sentinţei.

Se admite integral solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul **Molovata Marius *****(**născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****), în beneficiul Statului, suma de 640 (șase sute patruzeci) de lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportată pentru întocmirea Raportului de constatare medico-legal nr.202502D1427 din 08.08.2025 - 320 lei și pentru raportului de expertiză judiciară nr. 202502D1794 din 03.10.2025 - 320 lei.

Acțiunea civilă depusă de Mazur Andrei, se admite parțial.

Se încasează din contul lui Molovata Marius *****(născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****) în beneficiul părții vătămate Mazur Andrei Vladislav (născut la *****, IDNP *****500271708) suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Se încasează din contul lui Molovata Marius *****(născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****) în beneficiul părții vătămate Mazur Andrei Vladislav (născut la *****, IDNP *****500271708) suma de 20 000 (douăzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează din contul lui Molovata Marius *****(născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****) în beneficiul părții vătămate Mazur Andrei Vladislav (născut la *****, IDNP *****500271708) suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru asistența juridică.

În rest, acțiunea civilă, în partea ce depășește suma încasată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Mijloacele materiale de probă: - Un suport de memorie de tip CD, care conține înregistrarea video din 12 iulie 2025, ridicată de la partea vătămată Mazur Andrei. Prin ordonanța din 15 octombrie 2025 a fost recunoscut in calitate mijloc material de probă. (f.d. 55), *care se păstrează la cauza penală, se vor deține în dosarul penal pe toata perioada păstrării sale.*

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător **Tatiana Postolachi**

Copia corespunde originalului, Judecător